

“OCH MENGES”

Stany Crets
Maart 1992

‘t Gebroed

EERSTE BEDRIJF

Een woonkamer. Eén deur. Geen ramen. Enkel de attributen die in de tekst worden vermeld zijn aanwezig en van belang.

*Aan tafel zit **Benoit**, de pater familias. Hij is schier kaal, oud, draagt enkel een wit hemd en een wollen vest, een onderbroek en pantoffels. Hij heeft een portret vast, met rug naar publiek. We zien niet wat er op het doek staat. Hij praat tegen het portret, maar onverstaanbaar. Dan legt hij het portret op de tafel, neemt zijn loopkruk en wandelt naar een opneemvod die vooraan op de scène ligt. Hij gaat op de vod staan, draait zich met zijn rug naar het publiek en pist op de vod.*

*Op de klankband horen we nu: Yellow Submarine in Pepperland van George Martin
Wanneer Benoit terugwandelt naar zijn tafel komt **Agnes** op. Agnes is de dochter van Benoit. Ze is blind, gekleed in pyjama, draagt witte stok en handtas. Bij haar opkomst loopt ze alles omver wat ze omver kan lopen....*

Benoit bekijkt haar even...dan:

BENOIT

Agnes ! Agnes ! Zie waar dat ge loopt! Pas op voor de meubels. Ik zou niet graag hebben dat ge de erfstukken ruïneert!

Agnes stopt met haar ongewilde vernielingen.

AGNES

Dag, pippa.

BENOIT

Ge hebt toch de deur laten openstaan, hé? De anderen moeten nog komen en ik heb absoluut geen goesting om om de twee minuten naar die voordeur te stesselen.

Agnes beweegt.

BENOIT

Agnes! Blijf staan, zeg ik u! Kus de mamma!

Agnes kust blindelings het portret dat Benoit haar voorhoudt.

AGNES

Ik zal wel blijven staan, pippa, maar is 't niet beter van de deur toe te trekken? Ge gaat u nog arm stoken op die manier.

BENOIT

Met dat probleem moet gij niet bezig zijn. (stilte) Ik kon de sneeuw veertien dagen geleden al voelen aankomen. Een mens van mijn leeftijd voelt dat in zijn botten. Slecht weer, hé, kind? Ja, meisje, 't zal de laatste winter zijn dat ge mij gezien hebt. (herstelt zich) Allez, gehoord in uw geval. Ik affronteer u daar toch niet mee, hé?

AGNES

Ik ben dat al gewoon, pippa.

BENOIT

Dat is al een geruststelling. Dan moet ik mijn tong tenminste niet afbijten.

AGNES

Ge moet zo'n dingen niet zeggen, pippa. Ge zijt nog veel te jong en fiks om nu al dood te gaan. Kom, ik zal wat thee voor u zetten.

Agnes maakt aanstalten om te gaan.

BENOIT

Neenee ! 't Is zo goed alsof ik het gehad heb. Blijft gij maar rustig staan. Trouwens ik heb zojuist nog gedronken en als ik teveel thee drink loopt het toch allemaal maar langs mijn benen. Als ge wilt moogt ge die vod daar uitwringen.

Enige stilte.

AGNES

Er is dus nog niemand?

BENOIT

Nee, Agnes, gij zijt de eerste. Ik hoop maar dat ze hier geraken met dat weer. Maar allez, ik had geschreven zeven uur en het is nog geen zeven uur. Hoe zijt gij feitelijk hier gekomen?

AGNES

Met de taxi.

BENOIT

Hoelang zijt ge nu eigenlijk al blind? De laatste keer dat ik u gezien heb kon gij nog zien en kon ik nog fatsoendelijk lopen.

AGNES

Dààr gaan we 't nu toch niet over hebben zeker?

BENOIT

Dààr hebben we 't ook niet over. Ik vraag u gewoon of dat ge al lang blind zijt. Dat is toch het minste wat ge uw vader kunt vertellen.

AGNES

't Zal nu ongeveer vier jaar zijn.

BENOIT

Vier jaar? Dus vlak na dat ge 't hier zijt afgeboid?

AGNES

Toe...

BENOIT

Toe? Toe? Niks toe! Agnes. Vandaag zal alles op tafel komen! Maar zover zijn we nog niet. Zover zijn we, begot, nog lang niet! Kom, vertel eens wat ge allemaal hebt uitgevreten, die vijf jaar dat ge verdwenen zijt. En dat vertelselke over Frieda moet ge me niet in mijn oor komen blazen want dat ken ik van buiten. En béter dan gij!

AGNES

Ik heb vijf jaar in Spanje gewoond.

BENOIT

Pardon?

AGNES

Ik heb vijf jaar in Spanje gewoond.

BENOIT

Ja, ik ben niet doof, hé. In Spanje?

AGNES

Ja.

BENOIT

't Kon zeker niet verder?

AGNES

.....

BENOIT

Allez, Agnes ! Vertellen !

AGNES

Ik heb daar iemand leren kennen.

BENOIT

Iemand? Een manskerel zeker?

AGNES

Ja.

BENOIT

En hoe zijt ge daar aan uw kost gekomen? Toch niet met de hoer uit te hangen, hé? 't Was toch geen souteneur?

AGNES

't Was een tamelijk rijke.

BENOIT

Dat is al iets. Maar daarvoor, Agnes, daarvoor. Wat hebt ge gedaan voor ge op die toreador hebt gezeten?

AGNES

Ik heb een half jaar in een frituur gewerkt.

BENOIT

In een frituur? Moet ge daarvoor naar Spanje gaan?

AGNES

Ja, in een frituur, ja! En kan ik nu verder vertellen of gaat gij het in mijn plaats doen?

De bel gaat.

BENOIT

Godverdomme, ik heb nog zo gezegd dat ge de deur moest openlaten! Trees! Wacht hier en niet bewegen. Er staan hier dingen van waarde!

*Benoit gaat af. Agnes haalt uit haar handtas een kam en kamt haar haar. Dan stift ze haar lippen. Benoit komt op met **Frieda**, die gespeeld wordt door een man en dat ook niet verbergt. Frieda draagt een zwarte cocktailjurk, oorbellen van het grote soort en een handtas. Ze heeft sneeuw op het hoofd.*

FRIEDA

Amai, zeg. Dat sneeuwt er nog niet naast!

Frieda ziet Agnes.

FRIEDA

Dag, Agnes.

AGNES

Dag, Frieda.

BENOIT

Mark! Ons Frieda wil tegenwoordig Mark genoemd worden. Ze heeft iets over emancipatie gelezen en dat blijkbaar verkeerd begrepen.

FRIEDA

Zeg!

BENOIT

Kus de mamma!

Frieda kust het portret.

BENOIT

Ga zitten, Mark. Vertel verder, Agnes. Ons Agnes was juist aan 't vertellen dat ze vijf jaar in Spanje heeft gezeten. Met een Spanjaard. Wist ge trouwens al dat ons Agnes blind was?

FRIEDA

Oh? Dat is 't eerste dat ik daar van hoor.

BENOIT

Ja. Haar ogen hebben het dus laten afweten en ze is juist aan 't expliceren hoe dat komt. Vertel verder, Agnes.

AGNES

Wel, na die ambras met ons Frieda...

BENOIT

Mark!

AGNES

Ja. Na die affaire met onze... Mark ben ik dus naar Spanje getrokken. Ik had iets gelezen over Jo Leemans die daar een zaak had opengedaan. Ik ben eens met dat mens gaan klappen en heb mijn besluiten daaruit getrokken. Ik heb eerst een half jaar in een frituur opgediend. Die was van een Antwerps koppel, nog jonge mensen, die in België waren gaan lopen van de belastingen. Er kwamen daar nogal veel Hollanders en...

BENOIT

Nog een geluk dat ge daar niet zijt op gevallen.

Benoit en Frieda schateren het uit.

AGNES

...En toen ben ik Gabriël tegengekomen. Hij was al een paar keer voorbij de vitrine gelopen. En maar naar binnen kijken. Hij durfde niet eens binnenkomen. Zo'n verlegen scheet. Ik heb hem na een tijdje dan maar binnengeroepen en ik heb hem iets aangeboden.

BENOIT

Uw lichaam!

Frieda schatert het weer uit.

AGNES

Neenee, iets om te eten. Een pakske frieten. Die mens kende dat niet eens. Hij vroeg of ik 's avonds iets met hem wou gaan drinken. Ge had hem moeten zien staan draaien. Ik kon dat natuurlijk niet weigeren. We zijn naar een cocktailbar geweest en na een paar whiskycola's kwam van het één het ander.

FRIEDA

(al lachend) Was 't een knappe?

AGNES

Amai! Zo'n knappe vent. Zwart bekhaar, bijna blauw. Zo met een slag in. Blauw ogen met daarboven van die wenkbrauwen waar ge geen verweer tegen hebt. Zo een beetje als John Travolta. Kent ge dat?

FRIEDA

(komt niet meer bij) Zo een beetje gelijk een hond!

AGNES

Ja. Zo heel aanhankelijk. En een borstkas! Helemaal opgetrokken uit massieve eik. Als ge daar met uw hoofd op lag dacht ge dat ge in de duinen lag en dat zijn navel een heel klein plasje was op het strand waar ge met uw voeten in kon baden. Ik val normaal niet op achtersten, maar als ge zoiets in uw hand pakt en ge voelt dat op en neer gaan dan ziet ge de hemel en de hel tegelijk. De engeltjes zongen in mijn één oor en Gabriël zuchtte in mijn ander.

BENOIT

(ongeduldig) Vertel een verder, Agneske!

AGNES

's Anderendaags heeft hij dadelijk zijn vriendin aan de deur gezet en heeft hij voor mij gekozen. We waren zo zot van elkaar dat ik direct bij hem ben ingetrokken. Ik weet dat ge dat rap zult vinden, maar een verliefde mens doet zotte dingen.

FRIEDA

Liefde maakt blind. (lacht)

AGNES

Na twee weken heeft hij me voor de eerste keer geslagen. Ik weet niet meer waarom. Hij kwam thuis. Ik kon de drank al ruiken van een kilometer afstand. Hij begint tegen mij te schelden. In het Spaans. Dus wat hij precies zij dat weet ik niet. Ah, nee, ik woonde daar pas een half jaar. Ik kruip achter de kast. Hij gooit een stoel kapot tegen de muur, trekt de frigo omver en komt op mij af met een borstelsteel in zijn handen. "Nee, Gabriël, nee." Maar er hielp geen lievemoederen aan. Hij is niet gestopt vooraleer hij mij uit mijn oor zag bloeden.

FRIEDA

En toen?

AGNES

Toen is hij gaan slapen. Mijn oor is beginnen tuten en dat is zo gebleven.

BENOIT

En de clou?

AGNES

‘s Nachts is hij ineens colleirig geworden en heeft hij mij opnieuw afgetroefd. Op mijn ogen. Met allebei zijn vuisten. Ik merkte dat ’s morgens pas. Ik slaap nogal vast. Mijn ogen waren helemaal dichtgekoekt met etter, bloed en prut. Na een week of twee ben ik een stekende pijn beginnen voelen achter mijn ogen. Ik zeg “Gabriël, ik voel iets achter mijn ogen.” Hij reageerde daar zeer vreemd op.

BENOIT

Waarschijnlijk omdat hij het niet verstond.

Frieda barst in lachen uit.

AGNES

Toen ben ik zelf maar naar de oogarts gegaan en het eerste wat die zei was dat ik ver weg moest blijven van Gabriël. Hij onderzocht mij en constateerde dat ik blind aan het worden was.

AGNES

En toen?

AGNES

Ge ziet het, hé? Dezelfde dag heb ik Gabriël ingelicht. Ik heb hem gezegd dat ik beter weg zou gaan bij hem. “Por que?” vraagt hij. “Waarom?”

BENOIT

Jaja.

AGNES

Ik zeg “Ik wil niet dat ge uw leven opoffert aan een gehandicapte mens. Ik word blind en mijn oren tuten.” Even dacht ik dat ik een traan zag blinken, maar hij heeft dat goed weten te verstoppen en mij laten gaan. Toen ik de deur achter me dichttrok ben ik beginnen huilen.

Frieda begint te lachen. Benoit snoert haar de mond.

BENOIT

Waarom zijt ge dan niet direct terug naar huis gekomen, meisje?

AGNES

Dat kon ik niet.

BENOIT

Hoe? “Ik kon dat niet.”

AGNES

Vanwege Frieda, pippa. Ge weet dat toch even goed als wij twee.

FRIEDA

Ik weet van niks.

BENOIT

Hou u er buiten, Mark. Aan u is niet gevraagd.

FRIEDA

In plaats van te snoeren en te snauwen zou ge ons beter vertellen waarom dat ge ons doen komen hebt.

BENOIT

Straks. Als onze Cyril hier is.

FRIEDA

Als hij maar niets is tegengekomen. Met de auto rijden is nooit zijn sterkste kant geweest. Hoe laat is 't nu?

BENOIT

Even over zeven. Trouwens, Frieda...

AGNES

Mark.

BENOIT

Trouwens, Mark. Ge moet niet afkomen dat ge van niets weet, want wat gij toen gedaan hebt valt niet goed te praten.

FRIEDA

Daar gaan we 't nu toch niet over hebben, hé.

BENOIT

Daar gaan we 't niet over hebben! Daar gaan we 't niet over hebben! Ge hebt alletwee hetzelfde gevreten zeker? Waarom denkt ge dat ik u hier heb laten komen? Om mijn ijskast leeg te laten vreten misschien?

FRIEDA

Ik heb u juist gevraagd waarom en ge wilde niet antwoorden.

BENOIT

Als onze Cyril hier is heb ik gezegd.

AGNES

Goed. Als 't om ambras te maken is dan kuis ik nu mijn schop af.

Ze wil weggaan.

FRIEDA

Ge zult niet ver geraken.

Agnes draait zich woest om.

AGNES

Als gij het voor het zeggen had, Mark, was ik hier nu zeker niet geweest.

FRIEDA

Wat bedoelt ge, Agnes?

BENOIT

Mark! Stop ermee met de onnozele pater uit te hangen. Ge weet het heel goed.

FRIEDA

Pippa, Agnes was niet geschikt om mee in de zaken te zitten.

BENOIT

Zo goed als gij.

AGNES

Zwijg daar nu over, alstublieft.

Enige stilte.

BENOIT

Hoe liggen de wegen erbij, Mark?

FRIEDA

Als 't zo blijft sneeuwen kan er straks niets meer door.

BENOIT

Dat is goed.

FRIEDA

Goed ? Waarom?

De bel gaat.

AGNES

Voila, ge hebt zelf de deur toetrokken.

BENOIT

Ze zal wel toegewaaid zijn.

FRIEDA

Ik zal wel gaan.

BENOIT

Neenee.

FRIEDA

Blijf rustig zitten, pippa, ge moet u niet teveel vermoeien.

De bel gaat.

FRIEDA

Jaja.

Frieda gaat af.

BENOIT

't Zal onze Cyril zijn.

AGNES

Hoe is 't daar eigenlijk mee?

BENOIT

Dat zult ge dadelijk zien. Allez, horen.

Frieda komt terug op, gevolgd door Cyril, de homofiele zoon. Hij draagt een rok in plaats van een broek, voor de rest onopvallende kleding. Gedraagt zich niet cliché-homofiel.

CYRIL

(met armen wijd open) Aaaaaaaaaaaaaaaaaah!!!! Hier zijn ze, sè! Dag, Agneske. (kust haar)
Dag, pippa. (kust hem)

BENOIT

Laat dat kussen maar achterwege. Of wilt ge soms dat ik op mijn ouwe dag nog een vette sex-ziekte opdoe? Kus de mamma.

Cyril kust het portret.

BENOIT

Bon. Ons Agnes is blind. Ze heeft samengewoond met een Spanjool. Ze heeft in een frituur gewerkt en ons Frieda heet nu Mark en ze is nog even ambetant als vroeger. Zo, nu weet ge alles. Zijn we er allemaal? Luister nu eens hier.

CYRIL

Pardon, maar al het niet derangeert zou ik graag twee minuutjes op adem komen. Van Oostmalle tot hier heb ik twee keer vastgezet in de sneeuw. Dat is verdorie levensgevaarlijk buiten. Verdekken, de snot bevriest in uw neus. Hebt ge niets warmes om te drinken? Een chocomelk of zo?

BENOIT

(zucht verveeld) Allez. Nog iemand dorst?

AGNES

Dat werd tijd.

FRIEDA

Voor mij een cognaske. Als 't kan.

BENOIT

Als 't kan? Als 't kan? Ge zult wel moeten. Ik heb niets anders in mijn kot.

Benoit gaat af om de drank te halen.

CYRIL

Hij heeft last van het weer zeker?

FRIEDA

Hij heeft als zijn hele leven last van het weer. Goed of slecht.

AGNES

Iedereen heeft last van het weer.

FRIEDA

Gij moet tenminste nooit een zonnebril opzetten.

CYRIL

Oeioeioei. We zijn allemaal weer zo vriendelijk. 't Is precies of we elkaar gisteren nog gezien hebben.

AGNES

Hoe is 't met Walter, Cyril?

CYRIL

Och, zwijg stil.

FRIEDA

Wat is 't? Heeft hij u laten zitten?

CYRIL

Daar gaan we 't nu toch niet over hebben, hé.

FRIEDA

Dat hebben wij ook al gezegd en de pippa beet onze kop er bijna af.

CYRIL

Wat moeten wij hier eigenlijk komen doen? 't Is te hopen dat het van belang is want ik weet wel een paar plezantere dingen te verzinnen. Heel mijn gang moet nog geschilderd worden.

AGNES

Hij wilde niets zeggen tot gij hier waart.

CYRIL

't Zal wel over geld gaan.

FRIEDA

Misschien krijgen we een voorschot op onze erfenis.

CYRIL

(agressief) Dat zou gij wel willen, hé.

FRIEDA

Gij niet misschien? Ik denk wel dat we dat geld allemaal zouden kunnen gebruiken. Trouwens, daarover zal het wel niet, anders was ons Agnes hier niet geweest.

CYRIL

Wedden dat het over geld gaat?

Benoit komt terug op met vier glazen, een fles cognac en een enveloppe.

BENOIT

Het gaat over geld.

FRIEDA

(onmiddellijk hulpvaardig) Moet ik helpen, pippa?

BENOIT

Mannekes, ga zitten en luister naar u vader. Ge ziet deze enveloppe? Hierin zit mijn testament. En ik ga u dat zodadelijk voorlezen. Ge zult u afvragen "waarom" en ik twijfel of ik u dat nu al moet zeggen.

CYRIL

Als ge dood zijt zal het moeilijk gaan, hé.

BENOIT

Goed. Alles moet gezegd worden vandaag en ik zal mijn sublieme plannen niet in de war laten sturen door flauwe compassie. Ge ziet hoe het met mij gesteld is. Ge moet weten, ge maakt me mee in één van mijn helderste momenten. Nee, de staat waarin ik me nu bevind laat mij niet meer toe nog op mijn gemak verder te leven. Ik ben een onrustige mens geworden. Ik kan bijna niet meer gaan. Ik heb prostaatkanker, aderverkalking, mijn ogen willen ook al niet meer mee, hoewel, haha, beter dan die van u denk ik, Agneske... Maar soit! De dokter geeft mij nog een half jaar.

Cyril slaakt een droeve kreet.

BENOIT

Een half jaar leven als een incontinente, seniele hond? Nee, merci. Het is daarom dat ik u mijn laatste wilsbeschikking ga voorlezen. Ge zult u afvragen “waarom” en ik twijfel of ik u dat nu al moet zeggen. Goed, alles moet gezegd worden vandaag en ik zal mijn sublieme plannen niet in de war laten sturen door flauwe compassie. Ge ziet hoe het met mij gesteld is. Ge moet weten, ge maakt mij mee in één van mijn helderste momenten.

CYRIL

Is die nu niet alles twee keer aan 't zeggen?

BENOIT

Wat zegt ge, Cyril?

CYRIL

Nikske. Ik dacht dat ge dat al eens gezegd had.

BENOIT

En dan?

AGNES

Komaan, pippa, ge ziet er nog twintig uit.

FRIEDA

Niet mouwvegen, hé, blinde!

BENOIT

Zwijg! Is de voordeur toe? ... Ik ben niet meer content. Het zint me allemaal niet meer. En ik wil naar de hemel ... op mijn manier.

CYRIL

(veert recht) Ge gaat toch geen zotte dingen doen?

BENOIT

Luistert en ge zult weten. Ge weet dat uw vader van een spelletje houdt op zijn tijd.

Benoit haalt een revolver uit zijn vest en legt het wapen op tafel.

CYRIL

Lap! Hij trapt helemaal door.

BENOIT

Laat me doen.

AGNES

Wat gebeurt er? Wat gebeurt er?

FRIEDA

De ouwe zot legt een revolver op tafel.

BENOIT

Zwijg! Zwijg! Zwijg! Doe uw bakkes toe en doe uw oren open. Dit testament is nog niet...en ik zeg het nog eens...NIET bij meneer Notaris geweest. Dus.... alleen wij weten van het bestaan ervan.

CYRIL

En waarom wilt ge dat nu voorlezen? Ik vind dat toch een beetje grellig.

BENOIT

Wacht tot ge hoort wat er in staat. Ge zult er kiekenvlees van krijgen...

AGNES

Ik denk niet dat ik het wil horen.

AGNES

Ik weet het niet. Zegt gij het maar.

BENOIT

Ge weet dat ge geboren zijt om in de goot te eindigen. Ge waart voorbestemd om op te groeien voor galg en rad. Als de mamma en ik u indertijd niet hadden geadopteerd had ge tot uw achttiende in een weeshuis gezeten. Tussen 't schurft en de vlooiën. En ge weet wat er van zo'n bengels komt. Niets, noppes, nada, nougabollen. Daar komt niets van in huis. Dat is nu eens iets wat iedereen weet. Maar gij moogt Onze-Lieve-Heer danken op uw blote kniekes dat ge zijt opgenomen in een warm, liefdevol nest. Wij hebben onze broek van ons gat gegeven voor u. Ge hebt altijd gekregen waarvoor ge vroeg. Ge hebt een opvoeding genoten waar heel de wereld van droomt. Als ge op TV documentaires ziet over kindjes die met opgezwollen buikjes, magere stekkenbeentjes en vliegjes rond hun oogjes in de woestijn zitten dan kunt gij zeker niet klagen, Agnes. En die kindjes, die sukkelaarkes, die zouden liever hebben dat hun oren tuten en dat ze blind waren in een Westers land in plaats van met hun buikjes en hun vliegjes in de Sahel rond te hangen en te verkommeren. Neem dat gerust van mij aan. Maar daar hebt gij natuurlijk geen oren naar. Niets hebt ge tekort gehad. Nada! Als ge een nieuw kleedje wilde kreeg ge een nieuw kleedje. Als ge meer zakgeld wilde had ge de volgende week vijftig frank meer. Ge zijt naar de chicste scholen mogen gaan. Ge mocht, verdorie, uitgaan op uw vijftiende. De meeste jonge gasten moeten wachten tot hun zestiende en dan nog moeten ze om tien uur thuis zijn. En die moeten rondkomen met tweehonderd frank in de week. Daar hebt ge ocharme nog geen whiskycola voor. En wat hebben wij daar voor in de plaats gekregen? Agnes, denk toch eens twee keer na voor ge ons beschuldigt. Ge weet, uw stiefmamma en ik, wij waren allergisch voor honden, maar wat heeft er hier, begot, rondgelopen? Een hond. De Cesar. Een hond? 't Was meer een rat. Trouwens nu ge een hond zou kunnen gebruiken, nu hebt ge er geen. Ge hebt toch een schoon diploma mogen halen, hé? Ge mocht verdorie uitgaan op uw vijftiende.

CYRIL

Dat hebt ge al gezegd.

FRIEDA

Nu ge over die hond begint...Daar zal ik mijn boekje ook eens over open doen.

BENOIT

Agnes, wat hebt ge daar allemaal op te zeggen? Ge kreeg een schoon plaats in de firma en dan smeert ge hem. Dat soort van geprofiteer zijn we niet gewoon bij de Claessenssensens.

AGNES

(wenende) Pippa, ge weet toch dat ons Frieda mij....

FRIEDA

Ik vermoed dat ik al weet waarom dat ik niets zal erven.

CYRIL

Ge ging toch een spelletje spelen, hé? Amai, plezant spelletje.

BENOIT

En dan is er onze Mark.

Hij grijpt een oorbel van Frieda. Deze kermt het uit van de pijn.

BENOIT

Gij hebt ons Agnes uw heel leven lang niet kunnen verdragen.

FRIEDA

Ah, gaan we zo beginnen?

BENOIT

Ja, we gaan zo beginnen.

Hij snokt de oorbel los. Het oorlelletje van Frieda scheurt. Frieda gilt als een varken.

AGNES

Wat? Wat?

CYRIL

Dat lelletje! Dat lelletje!

Benoit gaat onverstoorbaar verder tegen Frieda.

BENOIT

Moet ik er een tekeningetje bij maken misschien? Toen we ons Agnes adopteerden was onze Mark een jaar of twee. Ze heette toen nog Frieda. Ge zult waarschijnlijk niet meer weten wat ge toen gedaan hebt, Mark, maar onze Cyril gaat u dat nu vertellen. Hij was er bij.

FRIEDA

Ja, maar hoe oud was hij.

CYRIL

Ik was zes jaar...

BENOIT

En wat was er gebeurd, Cyril?

CYRIL

(stilletjes) Ons Frieda heeft in ons Agnes haar.....

BENOIT

Luider!

CYRIL

Moet ik dat nu echt vertellen, ja? Oké. Ik was zes jaar, ons Frieda was er twee en ons Agnes twee maanden of zoiets, dat wil ik nu kwijt zijn. Ze lag in haar wiegje te slapen en wij begonnen iets te ruiken. Allez, soit, ze had in haar luier gekakt en ons mamma legde ze op tafel om te verversen. Er werd gebeld of de telefoon ging of zo... In elk geval, ons mamma moest weg. Ons Agnes lag te blèren op tafel en ons Frieda heeft toen boven haar mondje gehurkt en ze heeft erin kaka gedaan.

AGNES

Daar weet ik niets van.

BENOIT

Ah nee, ge waart ocharme twee maanden. Maar toen is het allemaal begonnen. Gij hebt Agnes haar hele leven gepest. Ge kon niet uitstaan dat een aangenomen weeskindje evenveel liefde kreeg als jij. Gij moest altijd meer hebben. Meer, meer, meer. Al haar poppen hebt ge kapot gedaan. Haar zakgeld afgepakt. Met haar vrijers gaan lopen. Veel was niet goed genoeg. Toen ik ons Agnes een job gaf in de firma kon ge daar niet tegen en ge hebt haar buiten gekoeioneerd. En zeg niet dat het niet waar is, want het is wel waar. Cyril?

CYRIL

't Is waar.

AGNES

Ik heb ze al vergeven, pippa. Hoewel dat ik moet zeggen dat ik die kaka precies terug proef.

BENOIT

Maar IK heb ze niet vergeven en IK heb tenslotte het geld. Trouwens voor sentimenteel gedoe is het nu stilaan te laat en ik verwacht ook niet dat gij gaat snotteren, Cyril, want nu is 't uw toer.

CYRIL

Jaja, ik weet 't al.

FRIEDA

Ik niet.

AGNES

Ik ook niet.

BENOIT

Wel, dan gaat ge nog lachen. Dat geef ik u op een briefje.

CYRIL

Pippa...

BENOIT

Onze Cyril.... is....een jeannet!

FRIEDA

Ja, zeg...dat wisten we toch al.

BENOIT

(hij neemt het portret van de moeder dat we nog steeds niet gezien hebben) Natuurlijk dat we dat al wisten. Maar wat ge niet weet is dat die schone meneer met zijn vuil streken zijn moeder de dood heeft in gejaagd.

Benoit draait nu het portret om. Het is een kitscherig schilderij zoals men ze met duizenden op kermissen kan vinden: "het zigeunerinnetje".

BENOIT

Pas op. Ik heb niets tegen strontpomper, bruinstekers, ridders van de bruin dreef... Absoluut niet. Maar uw MOEDER kon daar niet mee leven. Ik herinner het me nog als de dag van gisteren toen hij thuiskwam met het blijde nieuws. Dat hij het had voor de venten. Dat hij niet van de gasten kon afblijven. Uw moeder heeft toen drie dagen en drie nachten geweend aan één stuk. Haar ogen waren opgezet en bloedrood. Allez zakdoeken waren opgebruikt. Snotteren, bleten, het had geen naam. Ik kon er geen woord tegen zeggen of dat begon opnieuw. Drie dagen heeft ze niet kunnen koken voor ons!

FRIEDA

Ik weet dat nog.

BENOIT

“Ligt de fout dan bij ons?” Dat vroegen wij telkens weer aan elkaar. Misschien hadden we hem geen poppen mogen geven. Misschien hadden we hem moeten verplichten met de autootjes te spelen en met de blokken. Maar ja, ge pikte toch de poppen van uw zusters. Als de fout bij ons lag, zeg het dan Cyril. Maar dat is het probleem niet geweest. Meneer moest zonodig zijn lief mee naar huis brengen. Hoe heette hij ook al weer?

Cyril mompelt een naam.

BENOIT

Het speelt geen rol. “Mamma, pappa, dit is weetikveelhuppeldepup, mijn vriend.” “Ah, een vriend. Dat is plezant dat we weten met wie ge zoal optrekt.” Maar zo’n vriend was het niet, hé, Cyril? Daar zijn we later achtergekomen dat die vriend niet zomaar een kameraad was. Ge had, begot, samengeslapen. Ge kunt dat ruiken van een kilometer afstand. Onze moeder is toen ziek geworden van verdriet. Van het feit dat ze zichzelf verweet dat ze u geen betere opvoeding had gegeven. Het mens heeft het niet overleefd.

Benoit weent.

AGNES

Pippa. Ons mamma is doodgereden door een camion.

BENOIT

Niets, geen camion. Ze had die camion niet zien aankomen door haar tranen van verdriet. Dus onrechtstreeks...allez...ge weet wat ik wil zeggen...

Benoit kan niet meer spreken van verdriet.

CYRIL

Kom. Steek die revolver nu weg, ween eens goed, drink nog een cognacske en da gaan we samen een beetje TV kijken. Goed?

FRIEDA

Zo erg is het toch allemaal niet?

CYRIL

Kom, waar ligt het boekje van de TV dat ik kijk wat er op is.

AGNES

Bah ja. Ga gezellig wat TV zitten kijken. Ik zal wel wat met mijn duimen draaien.

BENOIT

NEENEE, dedju, nu wil ik niets meer horen. Gij drie, gij zijt mijn erfenis niet waardig. Ik geef ze nog liever aan moeder Treza. Kom. Spelletjes spelen. 't Is nog niet gedaan.

CYRIL

Hij heeft toch serieus last van 't weer.

BENOIT

(neemt de revolver) Ge moogt uw eigen advocaat spelen. Degene die zich het beste kan verdedigen tegen mijn beschuldigingen...en drink nog maar eens van uw borrel...degenen die zich kan vrijpleiten, die mij kan overtuigen van mijn ongelijk erft alles!

CYRIL

Pippa, ge zijt op uw kop gevallen.

FRIEDA

Ik doe in elk geval niet mee aan zo'n spelletjes.

AGNES

Denk toch eens na, pippa, we zijn toch uw kinderen.

BENOIT

Als dat zo is dan krijgt ge nu voldoende kans om dat te bewijzen. Cyril en Frieda, de deur uit! Ik luister eerst naar ons Agnes.

CYRIL

Allez zeg.

BENOIT

Buiten zeg ik!

Cyril en Frieda gaan buiten.

BENOIT

Ik zwijg en luister.

AGNES

Pippa, ziet ge mij dan niet meer graag? Ik heb u toch niets in de weg gelegd? Hoe moet ik hier in godsnaam aan beginnen? Dedju. Ik kan u nog niet eens recht in de ogen zien. 't Is waar. Het heeft nooit geboterd tussen ons Frieda en mij, maar zij heeft mij uiteindelijk weggekoeioneerd. Ge kunt zeggen dat het laf was van mij om weg te lopen, maar ik kon hier niet blijven. Ik kon het niet aan. Zij had mij zwart gemaakt bij heel de familie, bij al mijn vrienden. Ik had nergens meer kunnen werken. Iedereen bekeek mij met een scheef oog. Ik ben geen heilige dat weet ik, maar ik heb nooit iets gedaan dat ge me niet kunt vergeven. Dat geld dat toen zogezegd uit de kas is verdwenen heb ik nooit gezien. 't Zal wel op haar Zwitserse rekening staan. Maar ik heb ons Frieda al vergeven, pippa. Kunt ge mij vergeven, alstublieft. Ik zal bij u intrekken, voor u zorgen, uw opneemvond uitwringen, wat ge maar wilt. Die erfenis interesseert me niet, ik wil alleen niet dat ge kwaad op mij zijt. Ik ben al buitengesmeten door mijn echte ouders. Laat dat alstublieft geen tweede keer gebeuren. Is uw hart dan van steen? Bedenk u toch.

Met zijn handen in zijn trui gewikkeld (vingerafdrukken!) neemt Benoit de revolver en drukt hem in de handen van Agnes.

BENOIT

Ge weet toch dat ge hier hebt zitten praten voor de kat zijn kloten? Hier, ik geef u een kans. Haal de trekker over en schiet. Spreek met die ander twee af dat het zelfmoord was en ge krijgt alledrie uw rechtmatig deel van de erfenis.

AGNES

Alstublieft, pippa, ge meent dat niet.

BENOIT

Amai, dat ik het niet meen. 't Is heel gemakkelijk, Agnes. Ik zal zelfs voor u komen staan, want ik kan me voorstellen hoe moeilijk het moet zijn voor u om te mikken. Ik zal zelfs de loop in mijn mond nemen. Schiet maar. Precies zelfmoord. Niet? Dan niet. Leg de revolver maar terug en verdwijn.

Agnes legt de revolver terug op tafel en gaat af.

BENOIT

Pleasant spelletje. Frieda! Mark!

Frieda op.

BENOIT

Ga zitten. Blijft staan. Doet wat ge wilt, maar maak het niet te lang. Ik luister.

FRIEDA

Hij luistert. Ge heb uw hele leven niet naar mij willen luisteren nu luistert ge. Ouwe zot. Wat wilt ge horen misschien? Dat we u toch zo graag zien en dat het niet voor uw geld is? Wilt ge dat horen?

BENOIT

Dat heb ik juist al gehoord. Kunt ge niets beters verzinnen.

FRIEDA

Goed. Die komedie moet nu onderhand maar eens gedaan zijn. Wat is in godsnaam eigenlijk uw bedoeling? Als dit uw manier van amusement is dan ben ik daar niet van gediend. Ah, ge gaat dus blijven zwijgen. Kijk, al wat ge gezegd hebt over mij en over ons Agnes is of gelogen of overdreven. Ik moest wel met haar poppen spelen want ik kreeg er geen. En wat haar vrijers betreft, die waren zelf wel zo slim om haar te laten zitten en naar mij te komen. En dat zogenaamd wegkoeioneren, de beschuldiging. Ja, ze had uit de kas gepikt dus wat kon ik anders doen? Ik wil er geen doekjes omwinden, pippa, ge hebt altijd meer aandacht gehad voor haar dan voor mij. Meer heb ik daar niet over te zeggen. En om met uw spelletje mee te spelen: ik pleit onschuldig, meneer de juge.

BENOIT

Wat zou ge doen om uw erfenis te krijgen, Mark?

FRIEDA

Wat bedoelt ge?

BENOIT

Wat ik zeg.

FRIEDA

Wat zou ik kunnen doen? Ge hebt ons lot blijkbaar in uw handen.

BENOIT

En als ik nu mijn lot in uw handen geef? Tot wat zou ge dan in staat zijn?

FRIEDA

En uw lot is?

BENOIT

Sterven natuurlijk.

Frieda grijpt naar de revolver.

FRIEDA

Wat is 't, seniele mens, wilt ge dat ik u doodschiet?

BENOIT

Ongeveer wel, ja.

FRIEDA

Zot!

BENOIT

Schiet mij neer. We doen alsof ik zelfmoord heb gepleegd en ge krijgt alledrie uw deel.

FRIEDA

't Zou nog geen slecht gedacht zijn.

BENOIT

Awel?

FRIEDA

Zo? Vlak tegen uw kop?

BENOIT

Ja.

FRIEDA

Vergeet het.

Frieda legt de revolver op tafel.

BENOIT

Even goede vrienden. Ga maar naar Agnes, ze zal blij zijn dat ze iemand ziet.

FRIEDA

Ik hoop dat ge bij Cyril meer succes hebt.

BENOIT

Stuur hem maar binnen.

Frieda gaat af. Cyril komt op.

CYRIL

Wat zijt ge in hemelsnaam aan 't bekokstoven? Die twee meisjes zijn helemaal overstuur.

BENOIT

Zegt wat ge te zeggen hebt.

CYRIL

Oké, pippa, ik ben een homo en voor mijn part moogt ge uw erfenis in uw gat steken. Als 't zo moet gaan dan liever niet. Dan had ik mij de moeite van het naar hier komen kunnen besparen. Gij weet zo goed als ik dat ik ons mamma graag zag, maar ik zag de Raymond toen ook graag en dat was heel belangrijk voor mij. 't Is trouwens waar wat ons Frieda zei over die camion. Die tranen van ons mamma hebt gij er maar bij gefantaseerd. Met uw stomme spelletjes. Als gij maar raar kunt doen dan zijt ge content. Als 't zo zit moet ik uw geld niet hebben.

Cyril neemt de revolver vast.

CYRIL

En dat is nog zoiets belachelijks. Een alarmpistool.

Bekijkt de revolver.

CYRIL

't is echt begot! Gij....gij...zijt precies een zot van Geel, pippa.

BENOIT

Als ik een zotte vader ben dan zijt gij allemaal zotte kinderen.

CYRIL

Geestig.

BENOIT

Ik ga u 't zelfde voorstel doen als die twee trezen. Ge moogt mij neerschieten, doe alsof het zelfmoord is en ge hebt uw erfenis.

CYRIL

Belachelijk.

BENOIT

Allez, bon, ga dan de rest maar roepen. Ik heb nog iets plezants.

CYRIL

Amai, ge hebt er wel werk van gemaakt.

Cyril af. Even later terug op met Agnes en Frieda.

AGNES

Pippa, we hebben besloten hier niet langer te blijven. We gaan naar huis.

BENOIT

Als dat zo moet zijn dan moet dat zo zijn.

AGNES

Dag, pippa.

CYRIL

Dag, pippa.

FRIEDA

Dag, pippa.

Ze gaan af. Benoit schikt zijn meubelen. Kijkt naar het portret van 'de mamma'.

BENOIT

Ik zou er eens moeten over denken om een hond in huis te halen.

Cyril, Agnes en Frieda terug op. Allen hebben sneeuw op het hoofd.

BENOIT

Awel? Dichtgesneeuwd zeker? Ga zitten, zottekes. Ge wilde niet echt weg, hé? Dat van die zelfmoord zat u dwars. Geld, geld, geld....alles is geld.

FRIEDA

't Zou nog het beste zijn om u te laten opnemen. Ge zijt er rijp voor.

BENOIT

Nee, Mark, nu zit ge ernaast. Ik kan over mijn centen beschikken hoe ik dat wil. Desnoods stook ik het op. En dan? Maar stel dat ik nog een beetje plezier wil hebben van mijn kapitaal. 't Komt heel goed uit dat ik u alledrie al lang niet meer kan uitstaan, want anders zou heel mijn plan in 't water vallen. Wij gaan ons vanavond eens goed amuseren.

CYRIL

Wij gaan u eens goed amuseren, bedoelt ge.

BENOIT

Gelijk ge wilt. Weet ge wat? We gaan het spannender maken. Ge zit die revolver liggen? Wel, het voorstel geldt nog steeds. Ge moogt mij overhoop schieten.

CYRIL

Begint ge nu weer?

BENOIT

In het donker. We doen het licht uit.

AGNES

Veel verschil maakt dat toch niet, hé?

BENOIT

Ik doe het licht uit, de revolver ligt op tafel, iemand neemt hem, schiet mij neer, legt hem terug en niemand hoeft te weten wie het gedaan heeft. Kwestie van chantage uit te sluiten. Compris? Goed.

Benoit doet het licht uit. Lange stilte.

AGNES

't Wordt wel stilaan tijd dat we...

Dan horen we een schot. Wanneer het licht weer aangaat hangt Benoit dood in zijn stoel. De revolver geklemd in zijn hand.

FRIEDA

Oh God!

CYRIL

Pippa!

AGNES

Wat gebeurt er, wat gebeurt er?

FRIEDA

De pippa heeft zijn eigen doodgeschoten.

AGNES

Oh nee.

CYRIL

't Is niet gezegd dat hij dood is. We moeten de politie bellen. En een dokter.

FRIEDA

De sukkel heeft geen telefoon.

CYRIL

Miljaar!

AGNES

Iemand moet met de auto gaan.

FRIEDA

Alles is dichtgesneeuwd.

CYRIL

Miljaar! Leg hem op de grond.

Cyril voelt de pols van Benoit.

CYRIL

Zo dood als een pier.

AGNES

Hoe kon hij dat nu doen?

CYRIL

Iemand moest het blijkbaar doen. Hij wou per se dood. Nu heeft hij zijn goesting. Hij heeft zijn laatste spelletje kunnen spelen.

FRIEDA

En wij hebben ons erfenis.

AGNES

Frieda!

FRIEDA

We moeten daar toch niet schijnheilig over doen zeker?

AGNES

En nu?

CYRIL

Ik weet het niet.

Ze zitten neer en drinken cognac.

FRIEDA

Zeg, ik wil u niet doen verschieten, hé, en ik weet niet hoe het met u zit, maar mijn vingerafdrukken zitten op die revolver.

AGNES

Oh God.

CYRIL

De mijne ook. We zullen ze maar beter afkuisen. Heeft er iemand een vod?

De drie kijken naar de opneemvod. Cyril neemt een zakdoek en kuist de vingerafdrukken af. Dan verbleekt hij.

CYRIL

Frieda, Agnes, mensen in de zaal, de revolver is nog geladen. Er is geen enkele kogel afgeschoten.

BLACK OUT
EINDE EERSTE BEDRIJF

TWEEDE BEDRIJF

Het lichaam van Benoit zit centraal op de scène in een stoel. Op zijn schoot, duidelijk zichtbaar, het portret van 'de moeder'. Achterhem staan zijn drie kinderen als betref het een familieportret.

FRIEDA

We kregen een hondje. Ik was toen vijftien jaar. De Cesar. Ge kunt dat niet ontkennen. Ik weet nog dat ge er mee thuiskwam in een kartonnen doos. “Raad eens wie er naar uw verjaardag komt?” Hoe konden wij dat nu raden? Ge moest al niezen als we ’t woord ‘hond’ alleen al uitspraken. Toen deed ge ’t deksel van de doos heel voorzichtig open en mochten we allemaal kijken. Ik vergeet dat zicht nooit meer. Dat klein, klein mormeltje tussen dat stro in die veel te grote doos. De eerste weken hebben we het nog melk moet geven met de papfles. Als ge dat beestje op uw hand zetten kon ge uw vuist sluiten zonder dat het er iets van voelde. Zo klein, precies een muisje. Helemaal wit, behalve zijn linkeroogje en zijn oortje. Daar was een bruine vlek over. Ons mamma dacht dat ge een rat had meegebracht, maar ’t was de Cesar. Ons hondje. Ik weet nog dat we het Cesar hebben genoemd omdat het een teerling had ingeslikt. Hoe dat dat beestje kon springen en lopen, precies een vliegende haas. Dat sprong op de kasten gelijk een springboon met oren. Ge kon hem niet te pakken krijgen. Meer liefde dan van dat hondje heb ik nooit gekregen. Tot op een gegeven moment, en ge moet niet zeggen dat het niet waar is, want ik lieg niet deze keer. Hij moest weg. Het nieuw was er af. Als we ’s zondags ergens naartoe reden met de auto dan mocht Cesar altijd mee. Dan zat hij op uw schoot achter het stuur, met zijn pootjes op het stuur precies alsof hij de chauffeur was. Als hij de autosleutels hoorde rammelen dan stond hij al aan de deur te krabben. Zo’n hond voelt dat als er iets niet in orde is. Toen ge hem naar het asiel wou doen stond hij niet aan de deur te krabben. Ge zette hem op uw schoot, met zijn pootjes op het stuur en hij begon stilletjes te janken. Precies alsof hij wou zeggen: “Nee, meneerke, ik wil mijn eigen zelve niet naar de slachterij rijden. Alstublieft, meneerke.” Sè, voor zoiets kan ik nu mijn heel leven kwaad blijven.

CYRIL

Heel mijn leven ben ik behandeld alsof ik niets kon. Dat ik voor niets goed was. Alles is mij altijd uit handen genomen. Een voorbeeld. Ja, verdomme, ik kan daar geen voorbeeld van geven. Als er te helpen viel in het huishouden of aan de pippa zijn werkbank mocht ik dat niet, want “gij gaat dat niet kunnen, leer maar op school, maar bemoei u niet met dingen waar ge niets van af weet”. Terwijl ik het wel kon, hé. Ik kon afwassen, strijken, ik kon, ik kon alles. Alles kon ik. Ik zag die dingen toch? Ik mocht niet. Ik heb niets gehad in mijn hele leven waar ik fier op kon zijn of waar dat gij fier op kon zijn. Niks. En ik zou nu voor één keer, en pak me dat alstublieft nu niet af, ik zou voor één keer eens gewoon fier willen zijn. Het is misschien niet de moment. Maar dat interesseert me niet. Eens één enkele keer fier zijn en ik weet begot niet op wat. Ik weet het niet. Misschien op het feit dat ik nog leef, dat

ik los van al die verwijten die ik heel mijn leven naar mijn kop gekregen heb toch nog ben geworden wat ik nu ben. Hoe hard ik ook mijn eigen boontjes moet doppen, dat ik het tenminste kan. Dat ik ze kan doppen. Mijn boontjes. En daar ben ik fier op, trots. Ik zou gewoon even willen 'zijn'. Hou nu allemaal uw smoel! Ik wil hier nu staan en fier zijn, trots. En het interesseert me hoegenaamd niet wat ge er van denkt. Als er nog iemand is die fier wil zijn, bon, laten we dan samen fier zijn. Ik zou willen fier zijn dat ik blokfluit kan spelen, maar ik mocht geen notenleer volgen. Anders zou ik nu voor u een stukje op de piano spelen, of op de gitaar of op de blokfluit. Ik zou u een gedicht kunnen voordragen, maar ik mocht geen dictie doen. "Ge zult dat toch niet kunnen." Ik kan alleen maar fier zijn op mezelf zoals ik hier nu sta. Trots.

AGNES

Ik heb u niets te zeggen. Ik wil alleen dat ge hier nog eens naar luistert.

Agnes zingt een populaire schlager. Dat de regisseur in kwestie maar zelf kiest.

BLACK OUT
EINDE VAN HET TWEDE BEDRIJF

DERDE BEDRIJF

Verlaten scène. Benoit is afgevoerd. De drie kinderen komen op. Cyril heeft een schop bij zich.

CYRIL

Amai, dat is geen krot. Ge zijt precies in beton aan het graven.

FRIEDA

Ja, heel diep ligt hij niet.

CYRIL

Ga dan zelf nog wat graven, hé.

AGNES

In die vriesgrond zal hij lang goed blijven.

FRIEDA

Hoe? “Goed blijven?”

AGNES

Awel, goed bewaard.

CYRIL

’t Schijnt dat ze Walt Disney ook in een diepvries hebben gestoken.

FRIEDA

Zever.

CYRIL

’t Stond in de boekskes.

FRIEDA

Ja, en Kennedy en Elvis zitten samen op een eiland zeker? ’t Is toch waar, al die flauwekul.

AGNES

Mag ik eens iets zeggen?

CYRIL

't Is te zien wat.

AGNES

We hebben het even uit het oog verloren, maar als er niet met die revolver geschoten is dan moet er nog een tweede revolver zijn.

FRIEDA

Ja, begot.

AGNES

Dat wil zeggen dat één van ons drie de pippa vermoord heeft.

CYRIL

Godverdomme.

FRIEDA

Een moordenaar in ons familie.

CYRIL

Allez, kom, geen gezever. Wie heeft het gedaan?

AGNES

Ge denkt toch niet dat ik het was zeker? Ik ben zo blind al een mol. Ons Frieda zal het wel gedaan hebben. Dat is altijd een gangster geweest.

FRIEDA

Hou uw teut maar, kreupele.

AGNES

Visueel gehandicapt, dat is iets heel anders.

FRIEDA

Cyril, ge gelooft haar toch niet, hé? Waar zou ik een revolver moeten steken? Kijk eerst maar eens in haar handtas.

CYRIL

Agnes, mogen wij eens in uw handtas zien? Nee, zeker?

AGNES

Ik denk er nog niet aan.

FRIEDA

Gewoon doen, Cyril.

Frieda grijpt de handtas, ze wordt leegggeschud op de tafel. Ze vinden een spuit.

FRIEDA

Wat is dat, Agnes.

AGNES

Wat is wat?

FRIEDA

Hier, dit!

AGNES

Wat?

CYRIL

Ze ziet dat niet, Frieda!

FRIEDA

Een spuit, Agnes.

CYRIL

Een spuit, Agnes.

AGNES

(weent) Ik heb toch gezegd uit mijn handtas te blijven, onnozelaars.

CYRIL

Wat is dit, Agnes?

AGNES

Awel, een spuit, hé.

FRIEDA

Zijt gij aan de drugs, Agnes?

CYRIL

Agnes?

AGNES

Ja.

CYRIL

Dat moest er nog bij komen, dedju. Een junkie, ons Agnes. (steekt de spuit weg)

FRIEDA

Ons Agnes? Ze is niet van ons, Cyril. Ze is een aangenomen kind. Wij hebben daar niets mee te maken.

CYRIL

Hou uw bakkes, Frieda, we kunnen die lompe klap van u wel missen. Hoe lang al, Agnes?

AGNES

Drie jaar. 't Is begonnen toen ik een half jaar blind was.

FRIEDA

En ge dacht dat ge weer zou kunnen zien zeker?

CYRIL

Frieda, miljaar!

FRIEDA

't Is al goed. Ik trek mijn mond niet meer open. Als ge me moet hebben trek maar aan mijn mouw.

CYRIL

Ge moet geholpen worden, Agneske. Wilt ge dat?

AGNES

Ja, maar ik heb daar geen geld voor.

CYRIL

En voor die drugs dan?

AGNES

Vraagt dat niet, ge moogt dat niet vragen.

CYRIL

't Is niet waar, hé.

AGNES

Jawel

CYRIL

Allez, Agnes.

AGNES

Het spijt mij.

CYRIL

Een...een ...hoer?

AGNES

Ja.

CYRIL

Een blinde hoer, godverdomme.

AGNES

Ik had mijn klanten.

CYRIL

Spreek zo niet. Ik ga u helpen, ik heb wat geld weggezet. Ah, nee, ge kunt u zelf helpen. We hebben nu de erfenis van de pippa. Ge moet naar de kliniek, Agnes.

AGNES

Ja, Cyril, als alles hier achter de rug is, ik beloof het.

CYRIL

't Is goed.

AGNES

Cyril?

CYRIL

Ja, kind?

AGNES

Ge moet mij iets zeggen.

CYRIL

Vraag maar.

AGNES

Hebt gij de pippa doodgeschoten?

CYRIL

Nee.

AGNES

Waarom niet?

CYRIL

Wat is dat nu voor een vraag. Waarom niet? Omdat ik de pippa graag zag, tiens.

AGNES

Ge liegt.

CYRIL

Oké, ik lieg, ja, maar ik heb het niet gedaan.

AGNES

Waarom niet?

CYRIL

Wat is dat toch met die waarom niet?

AGNES

Ik bedoel, gij zou het toch even goed gedaan kunnen hebben. Juist gelijk wij.

CYRIL

Ja, sé, ik heb het niet gedaan, hé.

AGNES

Kunt ge dat bewijzen?

CYRIL

Nee dat kan ik niet.

FRIEDA

Pardon, ik heb even niet gevolgd. Wat kunt ge niet?

CYRIL

Bewijzen dat ik de pippa niet doodgeschoten heb.

FRIEDA

Oei.

CYRIL

Ge gelooft uw eigen broer toch wel zeker?

FRIEDA

Gelooft gij dat ik het niet gedaan heb?

CYRIL

Euh, ja, want gij kon geen revolver verstoppen.

FRIEDA

Gelooft gij dat Agnes het niet gedaan heeft?

CYRIL

Ja, want ze ziet geen steek.

FRIEDA

Dus hebt gij het gedaan.

Ondertussen laadt Agnes haar tas in alsmede de revolver die op de tafel lag, waarbij het testament op de grond valt.

CYRIL

Wat is dat nu voor een redenering van keskeschiet?

FRIEDA

Zeg, bazeke, zijt gij achterlijk of wat?

CYRIL

Dus...hier zit een moordenaar in huis?

FRIEDA

Bravo.

AGNES

...en die zogenaamde tweede revolver is natuurlijk al lang ergens verstopt.

FRIEDA

Gelooft gij dat de dader de andere twee zou vermoorden?

CYRIL

Ik weet niet.

AGNES

Wat is dat nu voor een vraag?

FRIEDA

Awel, dan zou er toch niets aan de hand zijn. Dan gaan we naar huis. Alles is gegaan de pippa het wou.

CYRIL

Zijt gij nu feitelijk op uw kop gevallen? Iemand van ons is een moordenaar, Frieda.

FRIEDA

En dan? Dat hoeft toch niemand te weten.

AGNES

Geef maar toe. Gij hebt het gedaan.

FRIEDA

Maar nee. Ik heb het niet gedaan.

AGNES

Ge moet die revolver vinden.

CYRIL

Dat is de enige oplossing. Maar waar is hij?

FRIEDA

Voor mijn part hebt ge hem samen met de pippa begraven.

CYRIL

Ja, zeg.

FRIEDA

Nee, ik ben serieus.

AGNES

Ik ook, Cyril, ge moet hem terug opgraven.

CYRIL

Doe het zelf.

AGNES

Hij geeft toe.

CYRIL

Ik geef niets toe.

FRIEDA

Graaf hem dan op.

AGNES

Ge durft niet, hé, homo!

CYRIL

't Is goed, kom maar mee, ongelovige kiekens.

*Alledrie af. De bel gaat een paar keer. **Jim**, de verpleger, verschijnt. Hij roept een paar keer.*

JIM

Volk! Volk!

Hij kijkt wat rond en vindt de enveloppe op de grond. Hij leest de brief.

JIM

Allez, vooruit.

Cyril, Agnes en Frieda komen op.

CYRIL

Ik had het toch gezegd, hé, geen revolver, niks.

Merkt nu Jim.

CYRIL

Wie zijt gij?

FRIEDA

Hoe komt die hier binnen?

AGNES

Hoe komt wie hier binnen?

FRIEDA

Er staat hier een vreemd het testament van de pippa te lezen. Wie zijt gij?

JIM

Goeiendag samen, excuseert dat ik zo ben binnengebroken, maar er kwam niemand opendoen en 't is verdekke koud buiten. Ik heb de deur dan maar geprobeerd en die was los.

CYRIL

Wie zijt gij, jongen?

JIM

André Sergeysels, maar ze noemen mij Jim.

FRIEDA

Wat komt gij hier zoeken?

JIM

Ik ben de verpleger van meneer Claessens. Ik kom om de andere dag zijn pilletjes brengen en meneer wassen.

CYRIL

Daar weten wij niets van.

JIM

En wie zijt gij als ik vragen mag? En waar is meneer Claessens?

AGNES

Wij zijn de kinderen van meneer Claessens.

JIM

Daar weet ik ook niets van. Ik kom hier al drie jaar en hij heeft nooit iets over u gezegd, laat staan dat ik u hier al gezien heb.

CYRIL

Awel, de pippa is er niet, dus bol het maar af.

JIM

De pippa?

AGNES

Ja, de pippa.

JIM

Allez, kom. Waar is de pippa?

AGNES

Weg.

JIM

Weg?

AGNES

Ja, weg, ja.

FRIEDA

Hij is op reis en wij passen op het huis.

JIM

Oh ja? Ik was hier eergisteren nog en hij heeft daar niets van gezegd.

FRIEDA

Dat wil dan alleen maar zeggen dat gij daar niets mee te maken hebt.

CYRIL

Jim, gij hebt hier geen affaires mee. Vooruit, smeer hem.

JIM

Zeker niet.

AGNES

Zeker wel.

JIM

Ge doet mij te raar, gij drie.

CYRIL

Vriendje, mijn geduld begint stilaan op te raken.

JIM

Ja? Awel, dat van mij dan ook. Luister eens, er is hier iets gebeurd, hé? Op reis? Jaja, de mens kon niet meer gaan of niets en dat zou op reis gaan.

FRIEDA

Met de bus van de oude mannen-bond.

JIM

Naar het zwarte woud zeker? Neenee, ge loopt hier met een schop rond, die kruk ligt hier nog en er staan vier glazen op tafel.

AGNES

En dan?

JIM

En dan? Madam, ik heb die brief ook gelezen, hé. Er is hier iets serieus aan de knikker. Waar, en ik vraag het nog één keer, waar is uw vader?

CYRIL

In het zwarte woud.

JIM

En wat heeft die schop te betekenen, als ik vragen mag?

CYRIL

De pippa heeft ons gevraagd zijn tuin te onderhouden terwijl hij op vakantie was.

JIM

't is winter. In de winter valt er niets te onderhouden in de tuin. Ge zijt iets gaan begraven.

FRIEDA

Ge hebt juist zelf gezegd dat het winter is, wat wil zeggen dat de grond bevroren is. Welke zot gaat er nu in beton graven?

JIM

Mag ik eens gaan zien, madam?

FRIEDA

Over mijn lijk.

CYRIL

We zullen alles duidelijk maken, meneer.

JIM

Jim, ik ben geen meneer.

CYRIL

Ja, Jim...

Agnes grijpt de revolver van de pippa uit haar tas en richt er mee in het wilde weg.

AGNES

Nee, zeg ik, nee! Er wordt hier niets duidelijk gemaakt. Het is genoeg geweest. Ik kan er niet meer tegen.

FRIEDA

Kalm, Agnes.

AGNES

Nee, Frieda, ik wil nu dat ge zegt wie van u twee het gedaan heeft of ik schiet u allebei overhoop.

CYRIL

Pasop, hé, stomme geit.

Agnes schiet, maar raakt niemand. Ze wordt overmeesterd en ze barst wederom in snikken uit.

CYRIL

Rustig maar, Agneske, we zitten allemaal onder evenveel stress. Kom. Geef nu die revolver braaf af.

FRIEDA

Toch niet aan u zeker. Kom, Agnes, geef hem maar aan mij.

Jim neemt koelbloedig de revolver van Agnes af.

JIM

Ik weet bij God niet wat er hier gebeurt, maar zoals het er nu uitziet, lijkt het mij het beste dat ik de revolver bijhoud.

CYRIL

Bon.

JIM

Ga nu alledrie eens rustig zitten en leg eens alles uit aan Jim. Allez, kom. Ik zie dat ge zware problemen hebt.

FRIEDA

Ge weet het meeste al, hé. Ge hebt het testament gelezen, dus ge weet dat we niets kregen van de pippa zijn erfenis.

JIM

Zeg nu eindelijk eens gewoon pappa of vader, want ik krijg het op mijn zenuwen van 'pippa'.

FRIEDA

Awel, hij heeft ons het testament voorgelezen en toen kreeg hij een attack en dus hebben wij hem in de tuin begraven omdat we niemand konden verwittigen en omdat we vastzaten in de sneeuw en dus niet wegekonden. Dus na een tijd zou dat lijk beginnen stinken en dus vonden we het beter hem in de vriesgrond te steken, dat bewaart goed. Ze hebben dat met Walt Disney ook gedaan.

JIM

Zeg, denkt gij dat ik een uil ben of wat?

CYRIL

Meneer...

JIM

Jim.

CYRIL

Jim, de pippa, onze vader heeft voorgesteld om hem neer te schieten met die revolver daar en dan te doen alsof het zelfmoord was. Alleen, toen het licht weer aanging was de pippa doodgeschoten. Maar niet met die revolver. Met andere woorden....

JIM

Eén van u drie heeft meneer Claessens kapot gemaakt met een tweede revolver.

CYRIL

Voila.

JIM

Dat is straf. En waar is nu die tweede revolver?

AGNES

Dat weet geen kat.

JIM

Amai, hoe moet ge zoiets aanpakken?

FRIEDA

Dat weet ook geen kat.

CYRIL

Eigenlijk is het simpel. De dader moet bekennen.

FRIEDA

Moet ge iets drinken, Jim?

JIM

Een cognacske als het kan.

AGNES

Er is niets anders.

Frieda schenkt in.

FRIEDA

Alstublieft.

JIM

Dank u, Agnes.

FRIEDA

Frieda, allez, Mark, die blinde is Agnes.

JIM

En gij heet Cyril, hé.

CYRIL

Ja.

AGNES

Hela, bazeke, hoe weet gij dat?

JIM

Awel, ge noemt hem toch zo.

AGNES

Neeneenee, sinds gij hier zijt hebben wij nog niet Cyril tegen onze Cyril gezegd. En gij beweert dat onze pippa nooit over ons heeft gesproken? Gij liegt, Jimmeke!

FRIEDA

Ik denk dat ons Agnes gelijk heeft, Cyril.

CYRIL

Misschien wel, ja. Wel vriend, wat hebt ge hierop te zeggen?

Jim richt nu de revolver op de drie.

JIM

Niks.

FRIEDA

't Is niet waar, hé.

AGNES

Wat is niet waar?

FRIEDA

Die verpleger heeft ons onder schot.

AGNES

Het is niet waar, hé.

CYRIL

Wie zijt gij?

JIM

Wie dat ik gezegd heb dat ik ben. De verpleger van uw vader.

CYRIL

Maar dat is niet alles?

JIM

Nee.

CYRIL

Want ge kent onze namen.

JIM

Meneer Claessens had mij uitvoerig ingelicht over zijn krapuleuze kinderen. Ik weet van alles. Gij, gij zijt niet waard dat ge leeft. Haat en nijd, dat is alles waar ge op teert. Malkander zwart maken en het bloed van onder mekaars nagels treiteren, dat is alles wat ge kunt. Liefde, het schone woord, kent ge niet. Van de drie jaar dat ik hier kom om uw pa te verzorgen heb ik u hier nooit gezien, maar van het moment dat er hier geld te rapen valt, zit ge als vliegen op een stront. Aasgieren, dat zijt ge, alledrie.

AGNES

Hou uw smoel gij.

FRIEDA

Wie denkt ge feitelijk dat ge zijt, ventje? Gaat gij ons hier de les spellen? Gij zijt zeker vergeten dat één van ons drie de moordenaar is?

CYRIL

Frieda!

FRIEDA

't Is zoals ik het zeg, Cyril. Waarom nog schijnheilig doen? Alles is naar de kloten. Dus, Jimmeke, ik zou maar heel voorzichtig zijn als ik u was. Een kwade slag is gauw gegeven.

JIM

Zwijgt nu toch eens een secondje. Dat is het nu juist. Kijk, ik had samen met meneer Claessens dit spelletje opgezet om u te kloten. 't Is daarom dat ik verschoot toen ik hier binnenkwam en die rommel zag. Alles was gepland zoals ge het vertelde, maar alleen moest er niemand doodgaan. Het was alleen maar bedoeld om u te kloten.

CYRIL

En die revolver dan?

Jim richt op Cyril en schiet.

JIM

Los kruit.

CRIL

Godverdomme, gij kunt een mens doen verschieten.

AGNES

Wat gebeurt er?

FRIEDA

Jim heeft op Cyril geschoten.

AGNES

Oei.

FRIEDA

Met los kruit. Hij heeft het toch gezegd. Of wordt ge nu al doof ook?

CYRIL

En wat kwam gij hier doen?

JIM

Niets. 't Is mijn dag vandaag en ik had meneer Claessens beloofd dat ik zeker langs zou komen om zijn lompe kinderen eens goed te kunnen uitlachen met die zogenaamde zelfmoord van hun vader.

AGNES

Oh, gij zijt er ook zo één die graag spelletjes speelt. Geestig.

JIM

't Is anders niet zo geestig dat er iemand van u naar hier is gekomen met het gedacht van zijn vader naar een andere wereld te helpen.

AGNES

Daar hebt ge ook gelijk in.

CYRIL

En nog minder geestig dat zij die gedacht nog heeft uitgevoerd ook.

FRIEDA

Zij?

CYRIL

Ja, zij, want ik heb niets gedaan.

AGNES

Dat is gemakkelijk gezegd.

CYRIL

Twee kansen op drie dat een vrouw het gedaan heeft.

FRIEDA

Zeg maar drie kansen op drie, jeannet dat ge zijt.

CYRIL

Ik zal subiet mijn boekje eens opendoen over u.

FRIEDA

En wat staat er zoal in dat boekje van u in?

CYRIL

Gij hebt thuis niet voor niets drie Deense doggen, hé, Friedake?

FRIEDA

Moet ge een mot op uw bakkes hebben?

CYRIL

Als ge durft.

AGNES

Allez, komaan, mannen, daar schieten we niets mee op.

JIM

Heel goed gezien, Agnes. Ambras maken lost niets op. We moeten anders te werk gaan, maar ... nu moet ik even pissen.

FRIEDA

Ga maar in de tuin. Maar niet op de pippa pissen, hé.

Jim gaat af.

CYRIL

We moeten van die gast af zien te geraken. Hij is te goed op de hoogte van alles. 't Is nu de moment om samen te spannen. Pottenkijkers van buitenaf kunnen we missen. Oké, zusters, wie heeft de revolver?

AGNES

Ik niet.

FRIEDA

Ik ook niet.

CYRIL

Godvermiljaar! We moeten samenspannen tegen de vijand.

AGNES

Ik wil niet opdraaien voor de stommiteiten van een ander.

FRIEDA

Ik ook niet.

CYRIL

Dan zitten we op een dood punt. Ge hebt het zelf gewild.

FRIEDA

Nu is 't ieder voor zich, wachten tot het dooit en de politie er bij halen. Wat denkt ge er van?

AGNES

't Zal wel moeten.

FRIEDA

Cyril?

CYRIL

Ja, zeker?

Jim komt op.

JIM

Geraakt ge eruit? Nee? Hoe laat is't?

FRIEDA

Een uur of acht.

JIM

Dju, de lotto gemist. Bon, ik veronderstel dat de smeerlap onder u zich niet bekend wil maken? Nee? Wat dan?

FRIEDA

Is er niets op TV?

CYRIL

Niet dat ik weet. We kunnen wat zappen.

AGNES

Awel, dan ga ik slapen. Tot morgen.

JIM

Ik zal u naar uw kamer brengen. Ik ben tenslotte verpleger.

AGNES

Merçi. Wacht... mijn stok.

FRIEDA

Slaapwel, Agnes.

CYRIL

Dag Agneske.

Jim en Agnes af.

CYRIL

Wat een dag.

FRIEDA

Zeg dat wel. Ik snap niet dat die Agnes gerust kan slapen met een moordenaar in huis.

CYRIL

Tenzij dat ze 't zelf is natuurlijk. Denkt gij dat zij het gedaan heeft?

FRIEDA

Of Agnes of gij.

CYRIL

Of gij. We zullen er niet uit geraken, hé?

FRIEDA

Tenzij we de revolver vinden.

CYRIL

Ja.

FRIEDA

Met hier te zitten zullen we hem niet vinden. De kabouterkes zullen hem niet brengen.

CYRIL

Zoeken, Frieda.

Ze zoeken de revolver. Jim komt op.

JIM

Wat zijt ge aan 't doen?

FRIEDA

We zoeken de revolver.

JIM

Hier is hij!

Jim toont het handvat van de blindenstok van Agnes.

CYRIL

In de stok van Agnes?

FRIEDA

Wat een geslepen tik.

CYRIL

Waar is Agnes?

JIM

Boven op haar kamer, ze weet van niets. Wat gaan we nu doen?

CYRIL

Laat ze maar maffen, ver zal ze niet geraken zonder stok.

FRIEDA

Daar moet ik nu toch iets op drinken.

JIM

Ik doe mee.

FRIEDA

Gij ook, Cyril?

CYRIL

Zeker weten.

De glazen worden gevuld.

CYRIL

Op de goede afloop.

FRIEDA

Schol.

JIM

Tsjing.

CYRIL

Awel, Jim, chance dat gij hier moest zijn vandaag, anders hadden we hier schoon gezeten.

JIM

't Is niets.

FRIEDA

't is eindelijk een beetje rustig.

CYRIL

Een goed moment om aan onze pippa te denken.

JIM

't Was een goed mens.

FRIEDA

Dat zou ik niet durven zeggen.

CYRIL

Allez, Frieda.

FRIEDA

Een smeerlap, ja.

CYRIL

Ja, 't was een smeerlap, maar nu is hij dood en ge weet wat ge over de doden moet zeggen.

FRIEDA

Allez dan.

JIM

Zeg, denkt ge dat ik hier kan blijven slapen? Met dat weer is het nogal riskant om nog te rijden.

CYRIL

Ge kunt de kamer van de pippa hebben.

JIM

Merçi.

BLACK OUT
EINDE DERDE BEDRIJF

VIERDE BEDRIJF

Het is ochtend. Agnes zit vastgebonden op een stoel. Jim en Cyril ontwaken in elkaars armen.

CYRIL

Goeiemorgen...

JIM

Goeiemorgen, Cyril.

CYRIL

En Jim? Goed geslapen in een vreemd bed?

JIM

Prima, prima. Allez, 't is dan toch nog tot een goed einde gekomen, hé.

CYRIL

Och, goed einde, als ge ineens beseft dat uw zuster een moordnares is. Ik ken plezantere dingen.

JIM

Ja, maar 't was toch eigenlijk ook maar een stiefzuster, hé. Waar is Frieda?

CYRIL

Die ligt nog in haar nest te stinken. (roept) Frieda, Mark, komt uit uw nest!

JIM

Laat ze nog wat liggen, Cyril. Ze was gisterenavond serieus zat.

CYRIL

Neenee, 't is geen moment om in uw bed te liggen. Ik sleur ze eruit.

Cyril af.

JIM

Ja, Agnes.

AGNES

Ik zeg niets tot mijn advocaat hier is.

JIM

Trekt uw plan.

AGNES

Lach maar, manneke.

JIM

Ik heb tenminste nog een reden om te lachen. Uw leven lang in de bak, dat hebt ge ermee!

AGNES

Ik zeg niets meer. Krik krak.

JIM

Allez, waar blijft Cyril? Ge zult hier moeten wachten tot het dooit.

AGNES

Gij ook.

JIM

Ge ging niets meer zeggen. Krik krak ! Cyril!

CYRIL (off)

Jim !!!!!!!!!!!

Jim loopt af. Even later komen beiden op. Cyril met Frieda in de armen. Jim met spuitje in de hand.

CYRIL

Agnes, Frieda is dood.

JIM

Wat is dit, Agnes?

AGNES

Wat is wat?

JIM

Ik heb een spuit in mijn hand. Ze lag naast het bed van Frieda. Kijk naar haar pols. Nondedju. Gij hebt deze nacht lucht in haar aders gespoten. Ge waart vergeten dat ge met een verpleger te doen had, zeker? Miljaar, waar ben ik in terechtgekomen? Waart ge misschien ook nog van plan uw broer en mij van kant te maken één van de dagen? Ah nee, mij niet natuurlijk. Op mij had ge niet gerekend.

CYRIL

Nee, op u had ze niet gerekend.

JIM

Zeg iets, Cyril.

CYRIL

Wacht gij hier, Jim. Ik ga proberen of de auto start, we kunnen hier niet langer blijven. Ze moet naar de politie.

Cyril loopt af.

JIM

Ge zult het nogal mogen uitleggen, Agnes.

CYRIL (off)

Jim, komt ge even mee helpen de auto uitgraven? Dan kunnen we direct vertrekken al het stopt met sneeuwen. Breng een schop mee.

JIM

Oké. Braaf zijn, hé, Agnes.

Jim loopt af met de schop. Na een tijdje horen we een schot. Cyril komt op, met schop.

AGNES

Zijt gij dat, Cyril?

CYRIL

Ja, ik ben het.

AGNES

Hebt ge hem doodgeschoten? Ge had toch geen revolver?

CYRIL

Nee, dat was de uitlaat van de auto. Ik heb zijn schedel ingeslagen met een schop.

AGNES

Maak mijn touwen los.

CYRIL

Nog niet.

AGNES

Nog niet?

CYRIL

Ik zie u graag, Agnes.

AGNES

Ik u ook, Cyril.

CYRIL

Maar ik zie de centen liever.

AGNES

We zijn nu met zijn twee om te delen.

CYRIL

Nee.

AGNES

Dat was toch onze bedoeling?

CYRIL

Ja, maar nu ik zie hoe gemakkelijk alles gaat kan ik het beter voor mezelf houden.

AGNES

Zonder mij waart ge nergens gekomen.

CYRIL

Zonder mij had gij de pippa nooit kunnen raken.

AGNES

Wat gaat ge nu doen?

CYRIL

Ge moet verdwijnen, schattebol.

AGNES

Dan blijft ge alleen over, ze zullen direct op uw spoor zitten.

CYRIL

Komaan, Agnes, denk eens na. Wij hebben toch voor een alibi gezorgd. Wiens vingerafdrukken staan op de wandelstok? Die van u. En die van de verpleger. Wiens afdrukken staan er op de spuit? Die van u. En die van de verpleger. En wiens afdrukken zullen er straks op de schop waarmee ik Jim heb doodgeslagen staan, denkt ge?

AGNES

En hoe gaat ge dan mijn dood verklaren?

CYRIL

Heel simpel. Ge gaat stikken. Ik duw u met uw kop in de oven, zet het gas aan en uit wroeging hebt ge zagezegd zelfmoord gepleegd.

AGNES

Cyril, ge kunt dat niet doen. Ik zie u graag. Ge kunt dat niet doen.

CYRIL

Jawel. En ik ga er niet teveel woorden aan vuil maken of ik zou nog beginnen twifelen.

Met behulp van een plastic zak verstikt Cyril Agnes. En zoiets kan verdorie lang duren. Hij veegt zijn vingerafdrukken van eventueel bezwarende materialen.

CYRIL

Altijd vreemd als er iemand komt te sterven. Als men wordt geboren is de dood nog onbekend gebied. Ja, er sterven mensen. Mensen die ge niet kent, mensen die ge goed kent en mensen die ge graag ziet, maar het blijft onontgonnen terrein. Hoe dichter ge zelf bij uw eigen overlijden komt, hoe groter de betekenis van het doodgaan van andere mensen. Toen mijn grootouders stierven, ik kan me niet herinneren dat ik toen geweend heb. Ik heb wel geweend toen mijn goudvis doodging. Ik heb ook geweend toen we onze Cesar een spuitje hebben laten geven. Ik heb niet geweend toen Elvis overleed. Ik heb wel een beetje moeten huilen toen John Lennon werd vermoord. Bob Marley zei me niets. Sadat daarentegen vond ik heel spijtig. En die onderwijzeres in de spaceshuttle ook. Toen is het weer een tijdje gestopt. En dan is er een periode gekomen dat ik heel dicht bij mijn familie stond. Reden genoeg om verdriet te hebben als er iemand doodging. Maar juist dan ging er niemand dood. Ge neemt dan voor een tijdje afstand. Natuurlijke afstand. Andere dingen worden belangrijker. Seks en geld. Ge komt op een ogenblik dat ge denkt dat ge nooit meer verdrietig zult zijn, dat ge immuun zijt. Ge staat daar niet bij stil en dan schiet ge uw eigen vader dood. De mens sterft. Maar op dat moment voelt ge niets, omdat ge in de gegeven situatie beseft dat ge nog mensen zult moeten ombrengen. Uw zuster bijvoorbeeld. Er knaagt in de verte iets, maar ge geeft nooit op, nooit. Jamais. Ge slaat een getuige de schedel in. Niets wroeging, niets schuldgevoel. Ge verstikt uw stiefzuster. Allemaal voor de centen. Het gebeurt allemaal heel redelijk. Ge verdwijnt met de noorderzon en leeft nog lang en gelukkig. Wie zegt tenslotte dat ge geen mensen moogt vermoorden? Is dat dan zo slecht? Ge moogt daar niet bij stilstaan of ge wordt er onnozel van. Och mens.

EINDE